

LONDON Brixton

INTERACT EUROPEAN PROJECT

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Table of Contents

INTERACT European project, London, Brixton.	02	P5. img 05	43
Introduction (ENG)	03	Windrush Square (EN)	44-45
Wprowadzenie (PL)	04	Windrush Square (PL)	46-47
Introduzione (IT)	05	Piazza Windrush (IT)	48-49
Introducción (ES)	06	Windrush Square (ES)	50-51
Introdúcere (RO)	07	Windrush Square (RO)	52-53
Brixton Tour points	08	Disclaimer	54
P1. img 01	09		
David Bowie Memorial (EN)	10		
Mural Davida Bowiego (PL)	11		
Memoriale di David Bowie (IT)	12		
Memorial de David Bowie (ES)	13		
Memorialul David Bowie (RO)	14		
P2. img 02	15		
Children At Play Memorial (EN)	16		
Mural Bawiące się Dzieci (PL)	17		
Memoriale dei bambini che giocano (IT)	18		
Memorial Children At Play (ES)	19		
Pictura Murală „Copii la joacă” (RO)	20		
P3. img 03	21		
O2 Academy Brixton (EN)	22-23		
Akademia O2 Brixton (PL)	24-25		
O2 Academy Brixton (IT)	26-27		
Academia O2 Brixton (ES)	28-29		
O2 Academy Brixton (RO)	30-31		
P4. img 04	32		
Brixton Market (EN)	33-34		
Market Brixton (PL)	35-36		
Mercato di Brixton (IT)	37-38		
Mercado de Brixton (ES)	39-40		
Piața Brixton (RO)	41-42		

**INTERACT
EUROPEAN
PROJECT**

BRIXTON **Cultural Tour**

Introduction (EN)

Brixton, a London borough located in the area south of the Thames at Dulwich, has a distinct history dating back a millennium. Brixistane, which means "the stone of Brihtsige," was the name of the area in the 11th century. These stones served as a focal point for community gatherings. This was abbreviated to Brixton over time. Brixton was largely agrarian until the Industrial Revolution and the arrival of the railroads. Following the building of the Vauxhall Bridge in 1816, the first speculative construction began, with 'ribbon' development taking place around Acre Lane (among the first structures in Brixton are St. Matthew's Church (1812), 46 Acre Lane (1808), and the Trinity Almshouses) (1824). Between the 1860s and 1890s, the little community witnessed a massive upheaval as trains and trams connected Brixton to the city centre of London. Electric Avenue was named in 1880, when it became the first street in the region to be illuminated by electricity. Large, opulent homes were constructed along the main boot roads into Brixton, attracting middle-class people. The area saw significant socioeconomic upheaval around the turn of the century, when the middle-income classes left, to be overtaken by a huge number of labouring class people. Many of the enormous homes were converted into apartments or hostels, which were quite popular with theatrical workers from the West End, establishing Brixton's strong ties to the arts. Brixton had the most beautiful retail complex in the south of London by 1925, with retail stores, theatres, and bars drawing many visitors. Many West Indies immigrants who arrived in Britain in the 1940s and 1950s stayed in Brixton and have continued to add to its dynamic, diverse and multicultural character ever since.

Wprowadzenie (PL)

Brixton, londyńska dzielnica położona na południe od Tamizy w Dulwich, ma odrębną historię sięgającą tysiąclecia wstecz. Brixistane, co oznacza „kamień Brihtsige”, to nazwa tego obszaru w XI wieku. Kamienie te służyły jako centralny punkt spotkań społeczności. Z czasem zostało to skrócone do Brixton. Brixton było w dużej mierze rolne aż do rewolucji przemysłowej i pojawienia się kolei. Po wybudowaniu mostu Vauxhall w 1816 r. Rozpoczęto pierwszą spekulowaną budowę, z rozwojem „wstęgi” wokół Acre Lane (wśród pierwszych budowli w Brixton są kościół św. Mateusza (1812), 46 Acre Lane (1808) i Przytułki Trójcy Świętej) (1824). W latach 1860-1890 mała społeczność była świadkiem ogromnego przewrotu, gdy pociągi i tramwaje łączyły Brixton z centrum Londynu. Electric Avenue została nazwana w 1880 roku, kiedy stała się pierwszą ulicą w regionie oświetloną elektrycznie. Duże, bogate domy zostały zbudowane wzdłuż głównych dróg startowych do Brixton, przyciągając ludzi z klasy średniej. Na przełomie wieków na tym obszarze nastąpiły znaczące wstrząsy społeczno-ekonomiczne, kiedy klasa średnia odeszła, by zostać pokonanym przez ogromną liczbę ludzi z klasy robotniczej. Wiele ogromnych domów zostało przekształconych w apartamenty lub hostele, które były dość popularne wśród pracowników teatralnych z West Endu, ustanawiając silne związki Brixton ze sztuką. Brixton miał najpiękniejszy kompleks handlowy na południu Londynu do 1925 roku, ze sklepami detalicznymi, teatrami i barami przyciągającymi wielu gości. Wielu imigrantów z Indii Zachodnich, którzy przybyli do Wielkiej Brytanii w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku, pozostało w Brixton i od tego czasu nadal wzbogacają jego dynamiczny, różnorodny i wielokulturowy charakter.

Introduzione (IT)

Brixton, un quartiere londinese situato nell'area a sud del Tamigi a Dulwich, ha una storia distinta che risale a un millennio fa. Brixistane, che significa "la pietra di Brihtsige", era il nome dell'area nell'XI secolo. Queste pietre servivano come punto focale per gli incontri della comunità. Con il tempo il nome è stato abbreviato in Brixton. Brixton era un'area prevalentemente agricola fino alla rivoluzione industriale e all'arrivo delle ferrovie. Dopo la costruzione del Vauxhall Bridge nel 1816, iniziarono le prime costruzioni speculative, con uno sviluppo "a nastro" intorno ad Acre Lane (tra le prime strutture di Brixton vi sono la St. Matthew's Church (1812), 46 Acre Lane (1808) e le Trinity Almshouses) (1824). Tra gli anni Sessanta e Novanta dell'Ottocento, la piccola comunità fu testimone di un enorme sconvolgimento, quando treni e tram collegarono Brixton al centro di Londra. Electric Avenue fu chiamata così nel 1880, quando divenne la prima strada della regione a essere illuminata dall'elettricità. Lungo le principali strade di accesso a Brixton furono costruite grandi e sfarzose abitazioni, che attirarono la classe media. L'area subì un notevole sconvolgimento socio-economico intorno alla fine del secolo, quando le classi a medio reddito se ne andarono, per essere superate da un gran numero di lavoratori. Molte delle enormi case furono convertite in appartamenti o ostelli, che erano molto popolari tra i lavoratori teatrali del West End, stabilendo il forte legame di Brixton con le arti. Nel 1925 Brixton aveva il più bel complesso commerciale del sud di Londra, con negozi, teatri e bar che attiravano molti visitatori. Molti immigrati delle Indie Occidentali arrivati in Gran Bretagna negli anni '40 e '50 rimasero a Brixton e da allora hanno continuato ad accrescere il suo carattere dinamico, vario e multiculturale.

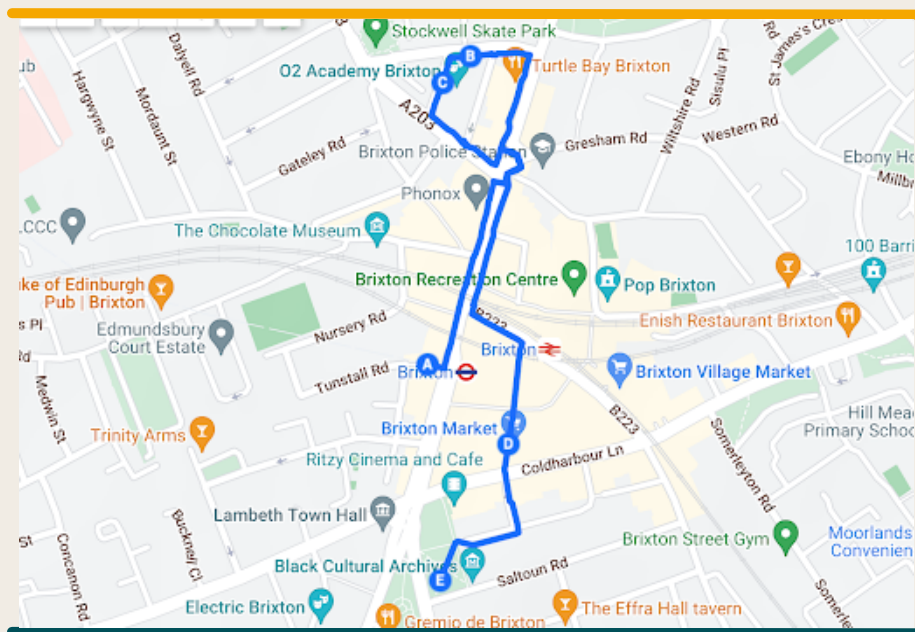
Introducción (ES)

Brixton, un municipio londinense situado en la zona al sur del Támesis, en Dulwich, tiene una historia inconfundible que se remonta un milenio atrás. Brixistane, que significa "la piedra de Brihtsige", era el nombre de la zona en el siglo XI. Estas piedras servían de centro de reunión de la comunidad. Con el tiempo se abrevió como Brixton. Brixton fue mayoritariamente agrario hasta la Revolución Industrial y la llegada del ferrocarril. Tras la construcción del puente de Vauxhall en 1816, comenzaron las primeras construcciones especulativas, con urbanizaciones "en cinta" alrededor de Acre Lane (entre las primeras estructuras de Brixton se encuentran la iglesia de St. Matthew (1812), el número 46 de Acre Lane (1808) y las casas de beneficencia Trinity Almshouses) (1824). Entre las décadas de 1860 y 1890, la pequeña comunidad fue testigo de una gran agitación a medida que los trenes y tranvías conectaban Brixton con el centro de Londres. La Electric Avenue recibió su nombre en 1880, cuando se convirtió en la primera calle de la región iluminada con electricidad. A lo largo de las principales vías de acceso a Brixton se construyeron grandes y opulentas viviendas que atrajeron a la clase media. La zona experimentó una importante agitación socioeconómica a finales de siglo, cuando las clases medias se marcharon para ser reemplazadas por un gran número de trabajadores. Muchas de las enormes casas se convirtieron en apartamentos o albergues, que eran muy populares entre los trabajadores teatrales del West End, lo que estableció los fuertes lazos de Brixton con las artes. En 1925, Brixton tenía el complejo comercial más bonito del sur de Londres, con tiendas, teatros y bares que atraían a muchos visitantes. Muchos inmigrantes de las Indias Occidentales que llegaron a Gran Bretaña en las décadas de 1940 y 1950 se quedaron en Brixton y han seguido contribuyendo a su carácter dinámico, diverso y multicultural desde entonces.

Introducere (RO)

Brixton este un district al Londrei aflat la sud de Tamisa, lângă Dulwich, a cărei istorie remarcabilă începe cu un mileniu în urmă. În secolul al XI-lea, numele așezării era Brixistane, însemnând „piatra lui Brihtsige”. Aceste stânci serveau drept un punct central pentru întâlnirile comunității. Cu timpul, a ajuns să predomine varianta mai scurtă, „Brixton”. Până la Revoluția Industrială și construirea căilor ferate, Brixton era în cea mai mare parte o așezare agricolă. După ridicarea Podului Vauxhall în 1816, au apărut primele construcții speculative, pe marginile drumului principal – Acre Lane. Printre primele structuri din Brixton se numără: Biserica St Matthew (1812), Acre Lane Nr. 46 (1808) și spitalul caritabil Trinity (1824). Între anii 1860 și 1890, mica comunitate a cunoscut o transformare extraordinară, pe măsură ce au apărut liniile de tramvai și tren care o conectau cu centrul Londrei. Electric Avenue („Bulevardul Electric”) și-a primit numele în 1880, fiind prima stradă din zonă care a fost iluminată cu ajutorul electricității. Clădiri masive, opulente au apărut de-a lungul principalelor drumuri de acces în Brixton, atrăgând o populație aparținând clasei de mijloc. Spre sfârșitul secolului, zona a trecut printr-o răsturnare masivă din punct de vedere socioeconomic, fiind părăsită de clasa mijlocie, care a fost înlocuită în proporție covârșitoare de clasa muncitoare. Majoritatea acelor clădiri enorme au fost transformate în apartamente sau mici hoteluri/cămine, bucurându-se de popularitate în rândul celor care lucrau la teatrele din West End, stabilindu-se astfel o puternică legătură între Brixtonului și domeniul artelor. Până în 1925, Brixton avea cel mai frumos complex comercial din sudul Londrei, care includea magazine, teatre și baruri, atrăgând numeroși vizitatori. O mare parte a imigranților care au sosit în Marea Britanie din Indiile de Vest între anii 1940 și 1950 au rămas în cartierul Brixton, contribuind până în zilele noastre la caracterul său dinamic, divers și multicultural.

BRIXTON TOUR POINTS

01. _____ David Bowie Memorial
02. _____ Children At Play Memorial
03. _____ O2 Academy Brixton
04. _____ Brixton Market
05. _____ Windrush Square

01.

David Bowie Memorial (EN)

David Bowie, commonly known as Ziggy Stardust, was born at 40 Stansfield Road in Brixton on January 8, 1947, and passed away on January 10, 2016. Many see him as one of the most influential artists of the twentieth century, as he was a key role in the music industry.

His mother worked as an usherette at the local movie theatre (now the O2 Academy Brixton). Until 1953, David Bowie lived in Brixton and attended Stockwell Primary School.

In Lambeth, especially in Brixton, he has always been a source of pride and a local hero. In September 2011, the Brixton Pound local currency issued a £10 note featuring local hero David Bowie.

David Bowie was immortalised in a mural on Morley's department store's Tunstall Road wall. The mural, which was inspired by the album cover of the 1973 famous record *Aladdin Sane*, was painted in June 2013 by James Cochran an Australian artist.

Fans have gathered at the mural to pay their respects.

01.

Mural Davida Bowiego (PL)

David Bowie, powszechnie znany jako Ziggy Stardust, urodził się 8 stycznia 1947 roku przy Stansfield Road 40 w Brixton i zmarł 10 stycznia 2016 roku. Wielu postrzega go jako jednego z najbardziej wpływowych artystów XX wieku, jako że grał kluczową rolę w przemyśle muzycznym.

Jego matka pracowała jako bileterka w miejscowym kinie (obecnie O2 Academy Brixton). Do 1953 roku David Bowie mieszkał w Brixton i uczęszczał do szkoły podstawowej Stockwell.

W Lambeth, a zwłaszcza w Brixton, zawsze był powodem do dumy i lokalnym bohaterem. We wrześniu 2011 r. Lokalna waluta Brixton Pound wyemitowała banknot o wartości 10 funtów z lokalnym bohaterem Davidem Bowie.

David Bowie został uwieczniony na muralu na ścianie Tunstall Road domu towarowego Morleya. Mural, zainspirowany okładką słynnej płyty Aladdin Sane z 1973 roku, został namalowany w czerwcu 2013 roku przez australijskiego artystę Jamesa Cochрана.

Fani zebrali się pod murem, aby złożyć mu hołd.

01. Memoriale di David Bowie (IT)

David Bowie, comunemente noto come Ziggy Stardust, è nato al 40 di Stansfield Road a Brixton l'8 gennaio 1947 ed è morto il 10 gennaio 2016. Molti lo considerano uno degli artisti più influenti del XX secolo, in quanto ha avuto un ruolo fondamentale nell'industria musicale.

Sua madre lavorava come usciera presso il cinema locale (oggi O2 Academy Brixton). Fino al 1953, David Bowie ha vissuto a Brixton e ha frequentato la Stockwell Primary School.

A Lambeth, e in particolare a Brixton, è sempre stato un motivo di orgoglio e un eroe locale. Nel settembre 2011, la valuta locale Brixton Pound ha emesso una banconota da 10 sterline con l'eroe locale David Bowie.

David Bowie è stato immortalato in un murale sulla parete di Tunstall Road dei grandi magazzini Morley. Il murale, ispirato alla copertina dell'album Aladdin Sane del 1973, è stato dipinto nel giugno 2013 da James Cochran, un artista australiano.

I fan si sono radunati presso il murale per rendergli omaggio.

01. Memorial de David Bowie (ES)

David Bowie, comúnmente conocido como Ziggy Stardust, nació en el número 40 de Stansfield Road, en Brixton, el 8 de enero de 1947, y falleció el 10 de enero de 2016. Muchos lo consideran uno de los artistas más influyentes del siglo XX, ya que desempeñó un papel clave en la industria musical.

Su madre trabajaba como acomodadora en el cine local (actual O2 Academy Brixton). Hasta 1953, David Bowie vivió en Brixton y asistió a la Stockwell Primary School.

En Lambeth, especialmente en Brixton, siempre ha sido motivo de orgullo y un héroe local. En septiembre de 2011, la moneda local Brixton Pound emitió un billete de 10 libras con la imagen del héroe local David Bowie.

David Bowie fue immortalizado en un mural en la pared de Tunstall Road de los grandes almacenes Morley. El mural, inspirado en la portada del famoso disco de 1973 *Aladdin Sane*, fue pintado en junio de 2013 por James Cochran un artista australiano.

Los fans se han reunido en el mural para presentar sus respetos.

01. Memorialul David Bowie (RO)

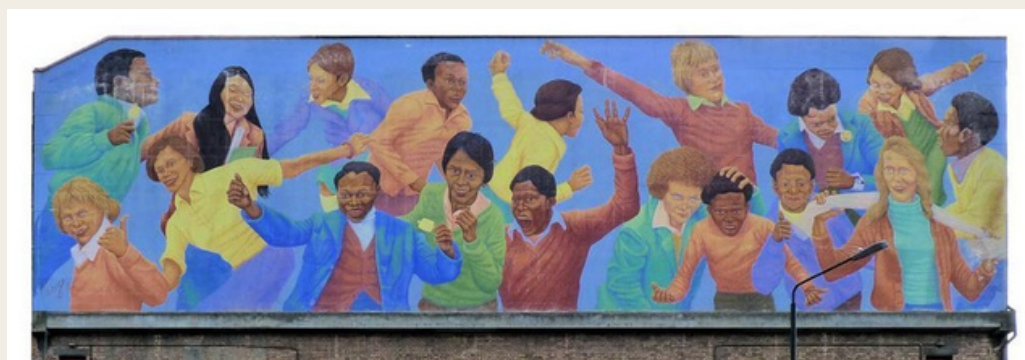
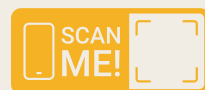
David Bowie, cunoscut și sub pseudonimul Ziggy Stardust, s-a născut în Brixton, pe str. Stansfield la nr. 40, în data de 8 ianuarie 1947, încetând din viață la 10 ianuarie 2016. Este considerat de mulți ca fiind unul dintre cei mai influenți artiști ai secolului XX, jucând un rol extrem de important în industria muzicală.

Mama sa a lucrat ca plasatoare la cinematograful local (care a devenit ulterior O2 Academy Brixton). Până în anul 1953, David Bowie a locuit în Brixton și a urmat cursurile Școlii Elementare Stockwell.

Pentru locuitorii sectorului Lambeth și în mod special ai cartierului Brixton, David Bowie a reprezentat întotdeauna o sursă de mândrie și o figură importantă a comunității. În septembrie 2011, creatorii monedei locale „*Brixton Pound*” au pus în circulație o bancnotă de 10 lire înfățișându-l pe eroul local David Bowie.

Figura sa a fost immortalizată sub forma unei picturi murale realizate pe peretele dinspre strada Tunstall al magazinului Morley's. Muralul, inspirat de coperta renumitului album „*Aladdin Sane*”, lansat în 1973, a fost pictat în iunie 2013 de către James Cochran, un artist de origine australiană.

După dispariția artistului, fanii au continuat să viziteze muralul pentru a-i aduce omagiile lor.

02.

Children At Play Mural (EN)

Lambeth Council commissioned artist Stephen Pussey to create the "Children At Play" mural. Stephen and a local Lambeth police went in search of a wall because the location had not yet been selected; the artist saw the wall of the then-vacant Astoria cinema's fly tower (now known as the O2 Brixton Academy).

After financing was agreed upon, Stockwell Park Estate neighbourhood members were consulted regarding the artwork. Initially, the intention was to illustrate the community's problems by depicting the Brixton riots that occurred months ago.

However, as conversations advanced, it was agreed to depict local youngsters playing together to highlight the community's inherent racial harmony. The artist utilised a grid system while working on a big scaffold, which resulted in an intricate design, predicting how the painting would look difficult, adding mystery to the process. Hugh Chambers, Mayor of Lambeth, unveiled the mural in November 1982, its paint was Keim silicate (a paint that lasts one hundred years). This project received a total of £23,000 in funding from a variety of sources.

The London Mural Preservation Society approached painter Paul Butler, who was responsible for mural upkeep in 2011, in collaboration with the Academy. The repairs were finished in 2 weeks by Paul along with Triton Building Conservation. Although some parts needed to be repaired, the entire appearance of the mural is impressive, with bold, brilliant hues symbolising the idea of youth. and providing a warm welcome to visitors who arrive in Brixton by bus.

02. Mural Bawiące się Dzieci (PL)

To rada Lambeth zleciła artyście Stephenowi Pusseyowi wykonanie muralu „Bawiące się dzieci”. Stephen i lokalna policja z Lambeth udali się na poszukiwanie ściany, ponieważ lokalizacja nie została jeszcze wybrana; artysta zobaczył ścianę opuszczonej wówczas wieży lotniczej kina Astoria (obecnie znanej jako O2 Brixton Academy).

Po uzgodnieniu finansowania skonsultowano się z członkami sąsiedztwa Stockwell Park Estate w sprawie dzieła sztuki. Początkowo intencją było zilustrowanie problemów społeczności poprzez przedstawienie zamieszek w Brixton, które miały miejsce kilka miesięcy temu.

Jednak w miarę postępów w rozmowach uzgodniono, że miejscowa młodzież gra razem, aby podkreślić nieodłączną harmonię rasową społeczności. Artysta zastosował system siatki podczas pracy na dużym rusztowaniu, co zaowocowało skomplikowanym projektem, przewidyującym, jak trudny będzie wygląd obrazu, dodając tajemnicy do procesu. Hugh Chambers, burmistrz Lambeth, odsłonił mural w listopadzie 1982 roku, użyto farby był krzemian Keim (farba, która trwa sto lat). Projekt ten otrzymał łącznie 23 000 funtów dofinansowania z różnych źródeł.

London Mural Preservation Society zwróciło się do malarza Paula Butlera, który był odpowiedzialny za utrzymanie murali w 2011 roku, we współpracy z Akademią. Remonty zostały zakończone w ciągu 2 tygodni przez Paula wraz z Triton Building Conservation. Chociaż niektóre elementy wymagały naprawy, cały wygląd muralu jest imponujący, z odważnymi, jaskrawymi barwami symbolizującymi ideę młodości, oraz serdeczne powitanie gości przybywających do Brixton autobusem.

02. Murale Bambini in Gioco (IT)

Il Consiglio di Lambeth ha commissionato all'artista Stephen Pussey la creazione del murale "Children At Play". Stephen e un poliziotto locale di Lambeth sono andati alla ricerca di un muro, poiché il luogo non era ancora stato scelto; l'artista ha visto il muro della torre di volo del cinema Astoria, allora in disuso (ora noto come O2 Brixton Academy).

Dopo aver concordato il finanziamento, i membri del quartiere di Stockwell Park Estate sono stati consultati in merito all'opera d'arte. Inizialmente, l'intenzione era quella di illustrare i problemi della comunità raffigurando i disordini di Brixton avvenuti mesi prima.

Tuttavia, con l'avanzare delle conversazioni, si è deciso di raffigurare i giovani del luogo mentre giocano insieme, per sottolineare l'armonia razziale intrinseca della comunità. L'artista utilizzò un sistema di griglie mentre lavorava su una grande impalcatura, che risultò in un disegno intricato, prevedendo come il dipinto sarebbe apparso difficile, aggiungendo mistero al processo. Hugh Chambers, sindaco di Lambeth, ha inaugurato il murale nel novembre 1982; la vernice era il silicato di Keim (una vernice che dura cento anni). Questo progetto ha ricevuto un finanziamento totale di 23.000 sterline da diverse fonti.

La London Mural Preservation Society si è rivolta al pittore Paul Butler, responsabile della manutenzione dei murales nel 2011, in collaborazione con l'Accademia. Le riparazioni sono state completate in 2 settimane da Paul e dalla Triton Building Conservation. Sebbene sia stato necessario riparare alcune parti, l'aspetto complessivo del murale è impressionante, con tonalità audaci e brillanti che simboleggiano l'idea di giovinezza e danno un caldo benvenuto ai visitatori che arrivano a Brixton in autobus.

02. Mural Niños Jugando (ES)

El Ayuntamiento de Lambeth encargó al artista Stephen Pussey la creación del mural "Niños jugando". Stephen y un policía local de Lambeth fueron en busca de una pared porque aún no se había elegido el emplazamiento; el artista vio la pared de la torre de la mosca del entonces desocupado cine Astoria (ahora conocido como O2 Brixton Academy).

Una vez acordada la financiación, se consultó a los miembros del vecindario de Stockwell Park Estate sobre la obra de arte. Inicialmente, la intención era ilustrar los problemas de la comunidad representando los disturbios de Brixton ocurridos meses atrás.

Sin embargo, a medida que avanzaban las conversaciones, se acordó representar a los jóvenes de la zona jugando juntos para resaltar la armonía racial inherente a la comunidad. El artista utilizó un sistema de cuadrículas mientras trabajaba en un gran andamio, lo que dio lugar a un intrincado diseño que dificultaba la predicción del aspecto que tendría el cuadro, añadiendo misterio al proceso. Hugh Chambers, alcalde de Lambeth, inauguró el mural en noviembre de 1982; su pintura era silicato de Keim (una pintura que dura cien años). Este proyecto recibió un total de 23.000 libras de financiación de diversas fuentes.

La London Mural Preservation Society se puso en contacto con el pintor Paul Butler, responsable del mantenimiento del mural en 2011, en colaboración con la Academia. Las reparaciones fueron terminadas en 2 semanas por Paul junto con Triton Building Conservation. Aunque hubo que reparar algunas partes, el aspecto general del mural es impresionante, con tonos vivos y brillantes que simbolizan la idea de juventud y dan una cálida bienvenida a los visitantes que llegan a Brixton en autobús.

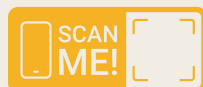
02. Pictura murală „Copii la joacă” (RO)

Autoritățile sectorului Lambeth i-au comisionat artistului Stephen Pussey realizarea unei picturi murale pe tema „Copii jucându-se”. Împreună cu membri ai poliției locale din Lambeth, Stephen a plecat în căutarea unui perete adecvat, nefiind încă identificat un potențial spațiu. Artistul a descoperit calcanul turnului tehnic al cinematografului Astoria, care la momentul respectiv nu era utilizat (în zilele noastre, acolo se află O2 Academy Brixton).

După ce s-a convenit asupra surselor de finanțare, locuitorii din zona Stockwell Park au fost invitați la o serie de consultări cu privire la lucrarea de artă. Intenția inițială era ca aceasta să reprezinte problemele comunității, ilustrând revoltele din Brixton, care avuseseră loc cu câteva luni în urmă.

Însă, pe măsură ce discuțiile au avansat, s-a căzut de acord asupra ideii ca pictura să înfățișeze tinerii din zonă jucându-se împreună, pentru a pune accentul asupra armoniei caracteristice comunității, dincolo de diferențele rasiale. Artistul a utilizat un sistem de tip grilă, lucrând pe o schelă imensă, ceea ce a adăugat o doză de mister pe parcursul procesului. Hugh Chambers, primarul sectorului Lambeth, a inaugurat muralul în noiembrie 1982. În realizarea sa a fost utilizată vopsea cu silicat „Keim” (care are o durată de viață de până la o sută de ani). Proiectul a primit în total o finanțare de 23 000 de lire, provenind din diferite surse.

Societatea de Conservare a Picturilor Murale din Londra l-a abordat pe pictorul Paul Butler, acesta fiind responsabil în 2011 pentru o serie de lucrări de întreținere a muralului, în colaborare cu O2 Academy. Intervenția a durat două săptămâni, fiind realizată de către Paul, cu sprijinul companiei Triton Building Conservation. Cu toate că unele porțiuni necesită o nouă restaurare, întregul ansamblu al muralului este impresionant, culorile sale puternice, strălucitoare simbolizând conceptul de tinerețe și întâmpinându-i cu căldură pe vizitatorii care sosesc în Brixton cu autobuzul.

03.

O2 Academy Brixton (EN)

The O2 Academy Brixton first opened its doors in 1929 as The Astoria, a cinema and theatre that lasted 43 years before shutting in 1972. After then, it was known as the Sundown Centre, and then Rank Organisation ran it as a rock concert discotheque. Its principal features include a semi-doomed entry porch and a magnificent proscenium arch, both of which are influenced by Italian Renaissance architecture.

In May 1974, plans to destroy the building and replace it with a car dealership and gas station were pursued, but these did not happen, and the property was designated as a Grade II structure, beginning as a storage facility for the Rank Organisation. However, was forced to close its doors owing to financial troubles.

The building reopened in 1981 as "The Fair Deal," a music venue, following a makeover supervised by Sean Treacy. Despite its popularity (it hosted acts such as UB40, The Clash and many more). In 1982, "The Fair Deal" came to an end. At this stage, it seems that the structure was not designed to be a hub for rock music; nevertheless, Simon Parkes, a newcomer to Brixton, viewed the structure as a venue for live music.

Simon Parkes purchased the theatre in 1983 for £1 and renamed it the Brixton Academy. Parkes had discovered a rough diamond among dilapidated buildings, poverty, and racial animosity. The property had been destroyed and was infected with moisture, demanding a substantial expenditure to restore it to its former beauty. Parkes resorted to reggae events to help boost the Academy's image after being told multiple times that no rock band would perform at his venue.

The venue's popularity extended far beyond its role as an arena for live music. The Brixton Academy was the first British music platform to be awarded a 6 a.m. licence, and in 1989, it hosted the nation's first legal raves. These were a big success, with Primal Scream and Happy Mondays performing.

On weekends, the drug trade surrounding the Academy was estimated to be worth one million pounds due to its popularity. The Academy immediately became a trailblazer in music and contemporary culture. The performances were fast and furious, with some featuring dodgem cars and motorcycles. Parkes, on the other hand, decided that the music business had changed too significantly for his taste by the mid-1990s and liquidated the club for approximately £2.5 million.

As a result of an O2 sponsorship arrangement, the structure was renovated and its capacity increased in 2016. The O2 Academy has a current capacity of 4,921 and is a Grade II* listed building, indicating that it is a structure of historical significance. It continues to draw musicians and their fans. The Mighty Boosh and The xx have performed on consecutive nights at the arena. Both of these acts played seven consecutive nights at Brixton Academy in March 2017, with The xx becoming the first musical act to do so.

03.

Akademia O2 Brixton (PL)

O2 Academy Brixton po raz pierwszy otworzyła swoje drzwi w 1929 roku jako The Astoria, kino i teatr, które istniały przez 43 lata przed zamknięciem w 1972 roku. Potem było znane jako Sundown Centre, a następnie Rank Organization prowadziła je jako dyskotekę z koncertami rockowymi. Jego główne cechy to częściowo na pół przegięty ganek wejściowy i wspaniały łuk proscenium, z których oba są pod wpływem architektury włoskiego renesansu.

W maju 1974 r. Realizowano plany zniszczenia budynku i zastąpienia go salonom samochodowym i stacją benzynową, ale tak się nie stało, a nieruchomość została wyznaczona jako obiekt II stopnia, zaczynając jako magazyn Organizacji Rank. Został on jednak zmuszony do zamknięcia swoich drzwi z powodu kłopotów finansowych.

Budynek został ponownie otwarty w 1981 roku jako „The Fair Deal”, miejsce muzyczne, po przebudowie nadzorowanej przez Seana Treacy'ego. Pomimo swojej popularności (gościł takie zespoły jak UB40, The Clash i wiele innych). W 1982 roku działalność „The Fair Deal” dobiegła końca. Na tym etapie wydaje się, że struktura nie została zaprojektowana jako centrum muzyki rockowej; Niemniej jednak Simon Parkes, nowicjusz w Brixton, postrzegał tę strukturę jako miejsce, w którym ma się odbywać się muzyka na żywo.

Simon Parkes kupił teatr w 1983 roku za 1 funta i przemianował go na Brixton Academy. Parkes odkrył nieoszlifowany diament wśród zrujnowanych budynków, biedy i wrogości rasowej. Nieruchomość została zniszczona i zawilgocona, co wymagało znacznych nakładów finansowych na przywrócenie jej dawnego piękna. Parkes uciekał się do imprez reggae, aby poprawić wizerunek Akademii po tym, jak wiele razy mówiono mu, że żaden zespół rockowy nie wystąpi w tym miejscu.

Popularność tego miejsca wykraczała daleko poza jego rolę jako areny dla muzyki na żywo. Akademia Brixton była pierwszą brytyjską platformą muzyczną, która została nagrodzona licencją 6 rano. a w 1989 roku był gospodarzem pierwszych legalnych rave'ów w kraju. To był duży sukces, z

występami Primal Scream i Happy Mondays. Szacuje się, że w weekendy handel narkotykami otaczający Akademię był wart milion funtów ze względu na jego popularność. Akademia od razu stała się pionierem w muzyce i kulturze współczesnej. Występy były szybkie i wściekłe, a niektóre przedstawiały unikatowe samochody i motocykle. Z drugiej strony Parkes zdecydował, że biznes muzyczny połowy lat 90tych zmienił się zbyt znacząco jak na jego gust i zlikwidował klub za około 2,5 miliona funtów.

W wyniku umowy sponsorskiej O2 obiekt został odnowiony, a jego pojemność wzrosła w 2016 roku. Akademia O2 ma obecnie pojemność 4921 i jest budynkiem zabytkowym II stopnia *, co wskazuje, że jest to obiekt o znaczeniu historycznym. Nadal przyciąga muzyków i ich fanów. The Mighty Boosh i The xx występowali na arenie. Oba te zespoły grały siedem kolejnych nocy w Brixton Academy w marcu 2017 r., a The xx stał się pierwszym muzycznym zespołem, który to zrobił.

03.

O2 Academy Brixton (IT)

L'O2 Academy Brixton ha aperto i battenti nel 1929 come The Astoria, un cinema e teatro che è durato 43 anni prima di chiudere nel 1972. In seguito fu conosciuto come Sundown Centre, e poi la Rank Organisation lo gestì come discoteca per concerti rock. Le sue caratteristiche principali includono un portico d'ingresso semi-dobbato e un magnifico arco di proscenio, entrambi influenzati dall'architettura rinascimentale italiana.

Nel maggio del 1974 si pensò di distruggere l'edificio per sostituirlo con una concessionaria di auto e una stazione di servizio, ma non se ne fece nulla e la proprietà fu designata come struttura di Grado II, iniziando come deposito per la Rank Organisation. Tuttavia, fu costretto a chiudere i battenti a causa di problemi finanziari.

L'edificio ha riaperto nel 1981 come "The Fair Deal", un locale musicale, dopo una ristrutturazione supervisionata da Sean Treacy. Nonostante la sua popolarità (ha ospitato artisti come UB40, The Clash e molti altri). Nel 1982, "The Fair Deal" ha chiuso i battenti. A questo punto, sembra che la struttura non fosse stata progettata per essere un centro per la musica rock; tuttavia, Simon Parkes, un nuovo arrivato a Brixton, vedeva la struttura come un luogo per la musica dal vivo.

Simon Parkes acquistò il teatro nel 1983 per 1 sterlina e lo ribattezzò Brixton Academy. Parkes aveva scoperto un diamante grezzo tra edifici fatiscenti, povertà e animosità razziale. L'immobile era stato distrutto ed era infettato dall'umidità, richiedendo una spesa notevole per riportarlo alla sua antica bellezza. Parkes ricorse a eventi reggae per rilanciare l'immagine dell'Academy dopo essersi sentito dire più volte che nessun gruppo rock si sarebbe esibito nel suo locale.

La popolarità del locale andava ben oltre il suo ruolo di arena per la musica dal vivo. La Brixton Academy è stata la prima piattaforma musicale britannica a ottenere una licenza per le 6 del mattino e nel 1989 ha ospitato i primi rave legali della nazione. Questi furono un grande successo,

con l'esibizione dei Primal Scream e degli Happy Mondays. Nei fine settimana, si stima che il traffico di droga intorno all'Academy valesse un milione di sterline a causa della sua popolarità. L'Academy divenne immediatamente un precursore della musica e della cultura contemporanea. Le esibizioni erano rapide e frenetiche, con alcuni spettacoli che prevedevano l'uso di dodgem e motociclette. Parkes, invece, a metà degli anni Novanta decise che il settore musicale era cambiato troppo per i suoi gusti e liquidò il club per circa 2,5 milioni di sterline.

In seguito a un accordo di sponsorizzazione con O2, la struttura è stata rinnovata e la sua capacità è stata aumentata nel 2016. L'O2 Academy ha una capacità attuale di 4.921 posti ed è un edificio classificato di Grado II*, il che indica che si tratta di una struttura di importanza storica. Continua ad attirare i musicisti e i loro fan. The Mighty Boosh e The xx si sono esibiti in serate consecutive all'arena. Entrambi hanno suonato per sette sere consecutive alla Brixton Academy nel marzo 2017, e i The xx sono diventati il primo gruppo musicale a farlo.

03.

O2 Academy Brixton (ES)

La O2 Academy Brixton abrió sus puertas por primera vez en 1929 como The Astoria, un cine y teatro que duró 43 años antes de cerrar en 1972. Después se conoció como Sundown Centre, y más tarde Rank Organisation lo gestionó como discoteca de conciertos de rock. Sus principales características son un pórtico de entrada semiderruido y un magnífico arco de proscenio, ambos influidos por la arquitectura renacentista italiana.

En mayo de 1974 se hicieron planes para destruir el edificio y sustituirlo por un concesionario de automóviles y una gasolinera, pero no se llevaron a cabo y el inmueble fue designado como estructura de Grado II, comenzando como almacén para la Rank Organisation. Sin embargo, se vio obligado a cerrar sus puertas debido a problemas financieros.

El edificio reabrió en 1981 como "The Fair Deal", un local de música, tras una remodelación supervisada por Sean Treacy. A pesar de su popularidad (acogió a artistas como UB40, The Clash y muchos más). En 1982, "The Fair Deal" llegó a su fin. En ese momento, parece que la estructura no se diseñó para ser un centro de música rock; sin embargo, Simon Parkes, un recién llegado a Brixton, consideró la estructura como un lugar para la música en directo.

Simon Parkes compró el teatro en 1983 por una libra y lo rebautizó como Brixton Academy. Parkes había descubierto un diamante en bruto entre edificios ruinosos, pobreza y animadversión racial. El inmueble había sido destruido y estaba infectado de humedad, lo que exigía un gasto considerable para devolverle su antigua belleza. Parkes recurrió a eventos de reggae para ayudar a mejorar la imagen de la Academia después de que le dijeran en múltiples ocasiones que ninguna banda de rock actuaría en su local.

La popularidad del local se extendió mucho más allá de su papel como escenario de música en directo. La Brixton Academy fue la primera plataforma musical británica en obtener una licencia para las 6 de la

mañana, y en 1989 acogió las primeras raves legales del país. Fueron un gran éxito, con actuaciones de Primal Scream y Happy Mondays. Los fines de semana, se calcula que el tráfico de drogas en los alrededores de la Academia ascendía a un millón de libras debido a su popularidad. La Academy se convirtió de inmediato en pionera de la música y la cultura contemporáneas. Las actuaciones eran “fast and furious”, y en algunas aparecían coches dodge y motocicletas. Parkes, por su parte, decidió que el negocio de la música había cambiado demasiado para su gusto a mediados de los noventa y liquidó el club por unos 2,5 millones de libras.

Como resultado de un acuerdo de patrocinio de O2, la estructura fue renovada y su capacidad aumentada en 2016. La O2 Academy tiene un aforo actual de 4.921 personas y es un edificio protegido de Grado II*, lo que indica que es una estructura de importancia histórica. Sigue atrayendo a músicos y a sus fans. The Mighty Boosh y The xx han actuado en noches consecutivas. Ambos actuaron siete noches seguidas en Brixton Academy en marzo de 2017, siendo The xx el primer grupo musical en hacerlo.

03.

O2 Academy Brixton (RO)

Spațiul care astăzi găzduiește O2 Academy Brixton și-a deschis porțile pentru prima dată în 1929, sub numele de Astoria, o instituție cu rol de teatru și cinema care a rămas deschisă timp de 43 de ani, până în 1972. Ulterior, a purtat numele de Sundown Centre, după care a fost administrat de Rank Organisation, având rolul de discotecă dedicată concertelor rock. Printre principalele caracteristici ale clădirii se numără cupola verandei semi-acoperite de la intrare, precum și superbul arc proscenic (aflat deasupra scenei), ambele influențate de arhitectura Renașterii italiene.

În mai 1974, a fost făcut public un proiect care presupunea ca imobilul să fie demolat, iar în locul său să fie construite o reprezentanță auto și o benzinărie, însă acesta nu a putut fi dus până la capăt, iar structura a fost inclusă pe lista clădirilor protejate ca monument de gradul II, de interes local. În perioada următoare a fost utilizată ca depozit de către Rank Organisation; cu toate acestea, din motive financiare, porțile sale au stat închise o vreme.

În 1981, clădirea s-a redeschis sub numele de The Fair Deal, un spațiu dedicat muzicii, în urma unei inițiative de transformare supervizate de către Sean Treacy. În ciuda faptului că localul s-a bucurat de popularitate (găzduind formații cum ar fi UB40, The Clash și multe altele), povestea „The Fair Deal” s-a încheiat în 1982. În această etapă, nu pare că sala ar fi putut ajunge să reprezinte un pol important al muzicii rock; cu toate acestea, Simon Parkes, nou venit în Brixton, a văzut de la început potențialul său de a deveni un spațiu dedicat muzicii live.

Simon Parkes a cumpărat clădirea teatrului în 1983 pentru suma de o liră, redenumind-o Brixton Academy. A descoperit un diamant neșlefuit, printre alte clădiri delapidate, într-o zonă care se confrunta cu sărăcia și conflictele rasiale. Proprietatea fusese în mare parte distrusă, fiind afectată de umezeală și necesitând investiții substanțiale pentru a putea fi readusă la frumusețea sa de altădată. Parkes a recurs la organizarea unor evenimente dedicate muzicii reggae pentru a îmbunătăți imaginea A

cademiei, după ce i s-a spus în numeroase rânduri că nicio trupă rock nu va accepta să cânte în acea sală.

Popularitatea localului a ajuns să depășească cu mult rolul său inițial de platformă dedicată muzicii live. Brixton Academy a fost primul spațiu muzical din Marea Britanie care a obținut autorizația de a rămâne deschis până la ora 6 dimineața, iar în 1989 a găzduit primele rave-uri legale din țară. Acestea s-au bucurat de un succes masiv, aducându-i pe scenă pe Primal Scream și Happy Mondays. Această popularitate se reflecta și într-un alt mod: pe parcursul unui weekend, se estima că în jurul localului se vindeau droguri în valoare de peste un milion de lire. Brixton Academy a reprezentat un spațiu de pionierat, jucând un rol important în peisajul muzical și cultural contemporan. Spectacolele erau pline de energie și dinamism, depășind limitele și aducând pe scenă diferite echipamente, printre care mașinuțe specifice parcurilor de distracții sau motociclete. Cu toate acestea, spre mijlocul anilor '90, Parkes a ajuns la concluzia că industria muzicală suferise prea multe schimbări, alegând să vândă clubul pentru o sumă de aproximativ 2.5 milioane de lire.

În urma unui acord de sponsorizare încheiat cu compania de telecomunicații O2, structura a fost renovată și extinsă în anul 2016. În prezent, O2 Brixton Academy are o capacitate de 4 921 de participanți și este un monument clasat cu gradul II, reprezentând o clădire de importanță istorică. Continuă să fie un punct de atracție pentru muzicieni și fanii acestora în egală măsură – spre exemplu, The Mighty Boosh și The XX. Ambele trupe au susținut show-uri la Brixton Academy timp de șapte seri consecutive în martie 2017, The XX fiind prima formație muzicală care a atins acest record.

04. Brixton Market (EN)

Brixton Market arose in the 1870s as a result of the rapid expansion of Victorian middle-class suburbs in the area, which was aided by the new rail station that opened in 1862. Later, in the 1880s, the Electric Avenue in this area was named so for being one of the initial streets to be illuminated by electricity. The neighbourhood quickly became well-known for its shopping destinations, which were distinguished by their illumination, covered iron canopy, street entertainers, and diversity of stores, including London's first retail store, Bon Marché on Brixton Road. The region had a bigger working-class population around the turn of the century, resulting in the conversion of many large houses into flats.

During World War II, the area was heavily bombed, resulting in a significant decline. Many buildings were damaged beyond repairs or were divided into smaller lodgings. The Windrush generation (named after the Empire Windrush, the very first ship transporting migrants) began arriving from the West Indies in the 1940s and has since influenced the cultural and ethnic diversity of the whole region, including the products sold at the market sites. As a result of this population growth, the demand for goods increased, resulting in the continuous expansion of the market. The Avenue was a thriving market in the 1950s, attracting vendors from all over South London. In the 1970s and 1980s, the market gained a more infamous reputation as Brixton became more impoverished and had higher crime rates than other parts of London. The riots mentioned above occurred near the market, affecting many residents and traders.

Brixton Village (formerly named Granville Arcade) was the final arcade to be constructed, opening in 1937. Although there were fears that new traders would make the area worse, the opposite happened. New traders are now working alongside older traders to provide a distinctive retail and eating experience to community members as well as visitors from far away. Outside, around eighty traders sell their wares throughout the week, many of whom have carried on the stalls from their forefathers.

Initially, stalls would sell fruits and vegetables such as potatoes, apples, carrots, and onions. As time passed, products shifted to Afro-Caribbean foods such as yams and plantains, accompanied by reggae music, Dancehall, Afrobeats, and clothing, illustrating the shifts in the community's fabric.

04. Market Brixton (PL)

Brixton Market powstał w latach 70. XIX wieku w wyniku szybkiej ekspansji wiktoriańskich przedmieść klasy średniej na tym obszarze, czemu sprzyjała nowa stacja kolejowa otwarta w 1862 r. Później, w latach 80. XIX wieku, Electric Avenue w tym obszarze został nazwany tym imieniem za bycie jedną z pierwszych ulic oświetlonych elektrycznie. Okolice szybko stała się znana ze swoich miejsc handlowych, które wyróżniały się oświetleniem, zadaszonym żelaznym baldachimem, ulicznymi artystami i różnorodnością sklepów, w tym pierwszego sklepu detalicznego w Londynie, Bon Marché przy Brixton Road. Region miał większą populację robotniczą na przełomie XIX i XX wieku, co zaowocowało przekształceniem wielu dużych domów w mieszkania.

Podczas II wojny światowej obszar ten został mocno zbombardowany, co spowodowało znaczny spadek. Wiele budynków zostało uszkodzonych nie do naprawienia lub zostało podzielonych na mniejsze kwatery. Pokolenie Windrush (nazwane na cześć Empire Windrush, pierwszego statku przewożącego migrantów) zaczęło przybywać z Indii Zachodnich w latach czterdziestych XX wieku i od tego czasu wpłynęło na różnorodność kulturową i etniczną całego regionu, w tym na produkty sprzedawane na targowiskach. W wyniku tego wzrostu liczby ludności wzrósł popyt na towary, co spowodowało ciągłą ekspansję rynku. W latach pięćdziesiątych Avenue był kwitnącym rynkiem, przyciągającym sprzedawców z całego południowego Londynu. W latach 70. i 80. rynek zyskał bardziej niesławną reputację, gdy Brixton stał się bardziej zubożały i miał wyższy wskaźnik przestępczości niż inne części Londynu. Wspomniane zamieszki miały miejsce w pobliżu rynku, dotycząc wielu mieszkańców i handlarzy.

Brixton Village (wcześniej nazywana Granville Arcade) była ostatnią zbudowaną arkadą, którą otwarto w 1937 r. Chociaż istniały obawy, że nowi handlarze zniszczą ten obszar, stało się odwrotnie. Nowi handlowcy współpracują teraz ze starszymi handlarzami, aby zapewnić charakterystyczny handel detaliczny i doświadczenie kulinarne członkom społeczności, jak również odwiedzającym go z daleka. Na zewnątrz około osiemdziesięciu handlarzy sprzedaje swoje towary przez cały tydzień, z których wielu przejęło stragany od swoich przodków.

Początkowo na straganach sprzedawano owoce i warzywa, takie jak ziemniaki, jabłka, marchew i cebulę. Z biegiem czasu produkty przesunęły się na potrawy afro-karaibskie, takie jak ignamy i banany, którym towarzyszyła muzyka reggae, Dancehall, Afrobeats i ubrania, co ilustruje zmiany w strukturze społeczności.

04. Mercato di Brixton (IT)

Il mercato di Brixton sorse negli anni '70 del XIX secolo come risultato della rapida espansione dei sobborghi borghesi vittoriani nella zona, favorita dalla nuova stazione ferroviaria aperta nel 1862. Più tardi, negli anni Ottanta del XIX secolo, l'Electric Avenue di questa zona fu chiamata così per essere stata una delle prime strade illuminate dall'elettricità. Il quartiere divenne presto noto per le sue destinazioni commerciali, che si distinguevano per l'illuminazione, le tettoie di ferro coperte, gli animatori di strada e la varietà di negozi, tra cui il primo negozio al dettaglio di Londra, Bon Marché a Brixton Road. A cavallo tra il XIX e il XX secolo, la popolazione operaia della regione si è moltiplicata e molte grandi case sono state convertite in appartamenti.

Durante la Seconda Guerra Mondiale, l'area fu pesantemente bombardata, causando un significativo declino. Molti edifici furono danneggiati in modo irreparabile o furono divisi in alloggi più piccoli. La generazione Windrush (che prende il nome dalla Empire Windrush, la prima nave che trasportava migranti) iniziò ad arrivare dalle Indie Occidentali negli anni '40 e da allora ha influenzato la diversità culturale ed etnica dell'intera regione, compresi i prodotti venduti nei mercati. A seguito di questa crescita demografica, la domanda di beni è aumentata, determinando una continua espansione del mercato. Negli anni Cinquanta The Avenue era un mercato fiorente, che attirava venditori da tutto il sud di Londra. Negli anni '70 e '80, il mercato ha acquisito una reputazione più infame, poiché Brixton si è impoverita e ha registrato tassi di criminalità più elevati rispetto ad altre zone di Londra. I disordini di cui sopra si verificarono nei pressi del mercato, colpendo molti residenti e commercianti.

Il Brixton Village (precedentemente chiamato Granville Arcade) è stata l'ultima galleria costruita, con l'apertura nel 1937. Sebbene si temesse che i nuovi commercianti avrebbero peggiorato la zona, è accaduto il contrario: i nuovi commercianti lavorano ora accanto a quelli più anziani per offrire un'esperienza di vendita al dettaglio e di ristorazione distintiva ai membri della comunità e ai visitatori provenienti da lontano. All'esterno, circa ottanta commercianti vendono i loro prodotti durante la settimana, molti dei quali hanno portato avanti le bancarelle dei loro antenati. Inizialmente, le bancarelle vendevano frutta e verdura come patate, mele, carote e cipolle.

Con il passare del tempo, i prodotti si sono spostati su cibi afro-caraibici come patate dolci e platani, accompagnati da musica reggae, dancehall, afrobeats e abbigliamento, che illustrano i cambiamenti nel tessuto della comunità.

04.

Mercado de Brixton (ES)

El mercado de Brixton surgió en la década de 1870 como resultado de la rápida expansión de los suburbios victorianos de clase media de la zona, a la que contribuyó la nueva estación de ferrocarril inaugurada en 1862. Más tarde, en la década de 1880, la Electric Avenue de esta zona recibió ese nombre por ser una de las primeras calles iluminadas con electricidad. El barrio no tardó en hacerse famoso por sus zonas comerciales, que se distinguían por su iluminación, su marquesina de hierro cubierta, sus animadores callejeros y su diversidad de tiendas, incluida la primera tienda minorista de Londres, Bon Marché, en Brixton Road. A principios de siglo, la región contaba con una mayor población obrera, lo que dio lugar a la conversión de muchas casas grandes en pisos.

Durante la Segunda Guerra Mundial, la zona sufrió intensos bombardeos, lo que provocó un importante declive. Muchos edificios sufrieron daños irreparables o se dividieron en alojamientos más pequeños. La generación Windrush (llamada así por el Empire Windrush, el primer barco que transportó emigrantes) empezó a llegar de las Indias Occidentales en los años 40 y desde entonces ha influido en la diversidad cultural y étnica de toda la región, incluidos los productos que se venden en los mercados. Como consecuencia de este crecimiento demográfico, aumentó la demanda de bienes, lo que dio lugar a la continua expansión del mercado. En la década de 1950, la avenida era un mercado próspero que atraía a vendedores de todo el sur de Londres. En las décadas de 1970 y 1980, el mercado adquirió una reputación más infame a medida que Brixton se empobrecía y registraba índices de delincuencia más elevados que otras zonas de Londres. Los disturbios antes mencionados ocurrieron cerca del mercado, afectando a muchos residentes y comerciantes.

Brixton Village (antes llamada Granville Arcade) fue la última galería que se construyó, abriendo sus puertas en 1937. Aunque se temía que los nuevos comerciantes empeoraran la zona, ocurrió todo lo contrario: los nuevos comerciantes trabajan ahora junto a los más antiguos para ofrecer una experiencia distintiva de venta al por menor y de restauración a los

miembros de la comunidad y a los visitantes venidos de lejos. En el exterior, unos ochenta comerciantes venden sus productos a lo largo de la semana, muchos de los cuales han heredado los puestos de sus antepasados.

Al principio, los puestos vendían frutas y verduras como patatas, manzanas, zanahorias y cebollas. Con el tiempo, los productos pasaron a ser alimentos afrocaribeños, como batatas y plátanos, acompañados de música reggae, dancehall, afrobeats y ropa, que ilustran los cambios en el tejido de la comunidad.

04. Piața Brixton (RO)

Piața Brixton (*Brixton Market*) a apărut în anii 1870, în urma expansiunii rapide a suburbiilor clasei de mijloc victoriene în cadrul acestei zone, fiind provocată de către inaugurarea noii stații feroviare în anul 1862. Mai târziu, în anii 1880, Electric Avenue (*Bulevardul Electric*) aflat în apropiere a primit această denumire fiind una dintre primele străzi care au fost iluminate prin intermediul electricității. Cartierul a devenit curând o renumită destinație comercială, magazinele sale ieșind în evidență prin modul în care erau iluminate, copertinele lor metalice, animația stradală și diversitatea ofertelor, incluzând primul magazin de vânzare cu amănuntul din Londra, *Bon Marché*, aflat pe Brixton Road. Spre sfârșitul secolului, populația aparținând clasei muncitoare a devenit predominantă în zonă, astfel că multe clădiri imense au fost convertite în apartamente.

În timpul celui de-al doilea Război Mondial, zona a suferit bombardamente masive, ceea ce a declanșat o perioadă de declin semnificativ. Numeroase clădiri au suferit distrugeri ireparabile sau au fost segmentate în locuințe mai mici. Generația „Windrush” (denumită astfel după „Empire Windrush”, primul vapor care transporta migranți) a început să sosească din Indiile Vestice în anii 1940, contribuind din acel moment la diversitatea culturală și etnică a întregii regiuni și influențând inclusiv oferta de produse disponibilă în piețe. În urma acestei creșteri a populației, cererea de produse a crescut, rezultând într-o continuă expansiune a pieței. În anii 1950, în zona bulevardului exista o piață extrem de populară, care atrăgea numeroși comercianți din întreg sudul Londrei. În anii 1970 și 1980, piața a căpătat o reputație mai puțin pozitivă, pe măsură ce cartierul Brixton a ajuns să aibă rate mai mari ale sărăciei și criminalității decât alte zone ale Londrei. Revoltele menționate anterior au avut loc în vecinătatea pieței, afectând numeroși localnici și negustori.

Brixton Village („Satul Brixton”, denumită anterior „Granville Arcade”) a fost ultima arcadă construită, inaugurată în 1937. Cu toate că au existat temeri că apariția unor noi negustori ar putea contribui la declinul zonei, a avut loc fenomenul opus. Noii comercianți au muncit alături de cei deja stabiliți pentru a oferi o experiență deosebită în ceea ce privește cumpărăturile și gastronomia, atât membrilor comunității locale cât și celor care o vizitează de departe. La exterior, în jur de optzeci de vânzători își expun marfa pe

parcursul săptămânii, mulți dintre aceștia moștenind tarabele transmise din generație în generație.

Inițial, aici se vindeau fructe și legume cum ar fi cartofi, mere, morcovi și ceapă. Odată cu trecerea timpului, oferta de produse a devenit specifică bucătăriei afro-caraibiene, astăzi vânzându-se și igname (un tip de cartof dulce) sau banane *plantain*, precum și îmbrăcăminte, pe un fundal de muzică reggae, dancehall sau Afrobeats, toate acestea ilustrând schimbările care au avut loc în structura comunității.

05. Windrush Square (EN)

Windrush Square is a public square in Lambeth, located opposite the Edwardian town hall. It is also a component of the historical Rush Common, which was created by the merger of the Brixton Tate Library gardens and the adjacent historical Windrush Square. Sir Henry Tate endowed Brixton with the Tate Library, which bears his name.

The name "Windrush" refers to the arrival of the MV Empire Windrush, which arrived in Tilbury from Jamaica on June 22, 1948, bringing 492 migrants. For many, it marks the beginning of a multicultural British society. The first motor coach in London was built in 1927 on the space between Rushcroft Road and Saltoun Road. A large banner beneath the arch advertised daily trips to all seaside resorts in 1933. Later, a small amusement park operated right in front of the Effra Road bus stop. A petrol station Esso was located on the left side of the depot. In 1980, the petrol station was converted into a car repair shop.

The garage was demolished in the 1990s as part of the Brixton Challenge programme and replaced with a public open space. Later, it was enlarged to encompass a local gas station and the Prince of Wales pub old parking lot, which was revealed to be the initial Windrush Square.

Brixton's centre area was renovated in 2010. As part of the makeover, the old Tate Gardens adjacent to the library building and Windrush Square were changed into a walking open space with CCTV surveillance, lights, and enhanced sight lines.

Through London's Great Outdoors programme, TFL and Lambeth Council amended the design criteria to add more water, twenty-one trees, increased lighting, and an amazing sculptural granite seat.

The stone pavement towards the rear border is limestone, and it is possible to see fossil seashells within some of the slabs of concrete if you watch carefully. The red brick flooring with stone bands mirrors the Town Hall's front wall and the Rushcroft Road flats.

Brixton is the home of activism, people converge in Windrush Square if they have anything to say, whether for Black Lives Matter, Extinction Rebellion, or any other cause. People will frequently gather in Windrush Square with signs and megaphones.

On Friday, February 26, 2010, former Mayor of London and Prime Minister Boris Johnson, along with Tessa Jowell former Minister for London, and Lambeth Councillor Steve Reed dedicated the new square.

05. Windrush Square (PL)

Windrush Square to plac publiczny w Lambeth, położony naprzeciwko edwardiańskiego ratusza. Jest to również część historycznego Rush Common, który powstał z połączenia ogrodów Brixton Tate Library i przyległego historycznego Windrush Square. Sir Henry Tate obdarzył Brixton Biblioteką Tate, która nosi jego imię.

Nazwa „Windrush” odnosi się do przybycia statku MV Empire Windrush, który przybył do Tilbury z Jamajki 22 czerwca 1948 r., przywożąc 492 migrantów. Dla wielu oznacza to początek wielokulturowego społeczeństwa brytyjskiego.

Pierwszy autokar w Londynie został zbudowany w 1927 roku na odcinku między Rushcroft Road i Saltoun Road. Duży baner pod łukiem reklamował codzienne wycieczki do wszystkich nadmorskich kurortów w 1933 roku. Później tuż przed przystankiem autobusowym Effra Road funkcjonował mały park rozrywki. Po lewej stronie zajezdni znajdowała się stacja benzynowa Esso. W 1980 roku stacja paliw została przekształcona w warsztat samochodowy.

Garaż został zburzony w latach 90. w ramach programu Brixton Challenge i zastąpiony otwartą przestrzenią publiczną. Później został powiększony, aby objąć lokalną stację benzynową i stary parking pubu Prince of Wales, który okazał się być początkowym Windrush Square.

Centrum Brixton zostało odnowione w 2010 roku. W ramach przebudowy stare Tate Gardens sąsiadujące z budynkiem biblioteki i Windrush Square zostały zmienione w spacerową otwartą przestrzeń z monitoringiem CCTV, oświetleniem i ulepszonymi liniami widokowymi.

Dzięki londyńskiemu programowi Great Outdoors, TFL i Rada Lambeth zmieniły kryteria projektowe, dodając więcej wody, dwadzieścia jeden drzew, zwiększone oświetlenie i niesamowite rzeźbione granitowe siedzisko.

Kamienny chodnik w kierunku tylnej granicy jest wapienny, a jeśli dobrze się przyjrzyysz, w niektórych betonowych płytach można zobaczyć skamieniałe muszle. Podłoga z czerwonej cegły z kamiennymi pasami odzwierciedla

frontową ścianę ratusza i mieszkania przy Rushcroft Road.

Brixton jest domem aktywizmu, ludzie zbierają się na Windrush Square, jeśli mają coś do powiedzenia, czy to w sprawie Black Lives Matter, Extinction Rebellion, czy w jakiegokolwiek innej sprawie. Ludzie często gromadzą się na Windrush Square ze znakami i megafonami.

W piątek, 26 lutego 2010 r., byli burmistrz Londynu i premier Boris Johnson wraz z Tessą Jowell, była ministrem Londynu i radnym Lambeth, Steve'em Reedem, poświęcili nowy plac.

05. Piazza Windrush (IT)

Windrush Square è una piazza pubblica di Lambeth, situata di fronte al municipio edoardiano. È anche una componente dello storico Rush Common, creato dalla fusione dei giardini della Tate Library di Brixton e della storica Windrush Square adiacente. Sir Henry Tate ha dotato Brixton della Tate Library, che porta il suo nome.

Il nome "Windrush" si riferisce all'arrivo della MV Empire Windrush, che giunse a Tilbury dalla Giamaica il 22 giugno 1948, portando 492 migranti. Per molti segna l'inizio di una società britannica multiculturale.

Il primo autobus a motore di Londra fu costruito nel 1927 nello spazio tra Rushcroft Road e Saltoun Road. Un grande striscione sotto l'arco pubblicizzava corse giornaliere per tutte le località balneari nel 1933. In seguito, un piccolo parco divertimenti funzionò proprio di fronte alla fermata dell'autobus di Effra Road. Sul lato sinistro della fermata si trovava una stazione di servizio Esso. Nel 1980, la stazione di servizio è stata trasformata in un'officina di riparazione auto.

Il garage è stato demolito negli anni '90 nell'ambito del programma Brixton Challenge e sostituito con uno spazio aperto pubblico. In seguito, è stato ampliato per inglobare una stazione di servizio locale e il vecchio parcheggio del pub Prince of Wales, che si è rivelato essere l'iniziale Windrush Square.

L'area centrale di Brixton è stata rinnovata nel 2010. Nell'ambito della ristrutturazione, i vecchi Tate Gardens, adiacenti all'edificio della biblioteca e a Windrush Square, sono stati trasformati in uno spazio aperto per il passeggio, con sorveglianza a circuito chiuso, luci e linee visive migliorate.

Grazie al programma London's Great Outdoors, TFL e Lambeth Council hanno modificato i criteri di progettazione per aggiungere più acqua, ventuno alberi, una maggiore illuminazione e un'incredibile seduta scultorea in granito.

La pavimentazione in pietra verso il bordo posteriore è in calcare e, se si osserva attentamente, è possibile scorgere conchiglie fossili all'interno di alcune lastre di cemento. La pavimentazione in mattoni rossi con fasce in pietra rispecchia il muro anteriore del Municipio e gli appartamenti di

Rushcroft Road.

Brixton è la patria dell'attivismo, la gente converge in Windrush Square se ha qualcosa da dire, che sia per Black Lives Matter, Extinction Rebellion o qualsiasi altra causa. Le persone si riuniscono spesso in Windrush Square con cartelli e megafoni.

Venerdì 26 febbraio 2010, l'ex sindaco di Londra e primo ministro Boris Johnson, insieme a Tessa Jowell, ex ministro di Londra, e al consigliere di Lambeth Steve Reed hanno inaugurato la nuova piazza.

05. Windrush Square (ES)

Windrush Square es una plaza pública de Lambeth, situada frente al ayuntamiento eduardiano. También forma parte del histórico Rush Common, creado por la fusión de los jardines de la Biblioteca Tate de Brixton y la histórica plaza Windrush adyacente. Sir Henry Tate dotó a Brixton de la Biblioteca Tate, que lleva su nombre.

El nombre "Windrush" hace referencia a la llegada del MV Empire Windrush, que llegó a Tilbury procedente de Jamaica el 22 de junio de 1948, trayendo a 492 emigrantes. Para muchos, marca el comienzo de una sociedad británica multicultural.

El primer autocar de Londres se construyó en 1927 en el espacio entre Rushcroft Road y Saltoun Road. En 1933, una gran pancarta bajo el arco anunciaba viajes diarios a todas las estaciones balnearias. Más tarde, justo enfrente de la parada de autobús de Effra Road funcionó un pequeño parque de atracciones. A la izquierda de la cochera había una gasolinera Esso. En 1980, la gasolinera se convirtió en un taller de reparación de automóviles.

El garaje fue demolido en la década de 1990 como parte del programa Brixton Challenge y sustituido por un espacio público abierto. Más tarde, se amplió para abarcar una gasolinera local y el antiguo aparcamiento del pub Prince of Wales, que se reveló como la inicial Windrush Square.

La zona centro de Brixton se renovó en 2010. Como parte de la remodelación, los antiguos jardines Tate, adyacentes al edificio de la biblioteca y a Windrush Square, se convirtieron en un espacio abierto para pasear con vigilancia por circuito cerrado de televisión, luces y líneas de visión mejoradas.

A través del programa Great Outdoors de Londres, TFL y el Ayuntamiento de Lambeth modificaron los criterios de diseño para añadir más agua, veintiún árboles, mayor iluminación y un sorprendente asiento escultórico de granito.

El pavimento de piedra hacia el borde posterior es de piedra caliza, y es

posible ver conchas marinas fósiles dentro de algunas de las losas de hormigón si se observa con atención. El pavimento de ladrillo rojo con bandas de piedra refleja la pared frontal del Ayuntamiento y los pisos de Rushcroft Road.

Brixton es el hogar del activismo, la gente se reúne en Windrush Square si tiene algo que decir, ya sea por Black Lives Matter, Extinction Rebellion o cualquier otra causa. La gente se reúne con frecuencia en Windrush Square con pancartas y megáfonos.

El viernes 26 de febrero de 2010, el ex alcalde de Londres y primer ministro Boris Johnson, junto con Tessa Jowell, ex ministra de Londres, y el concejal de Lambeth Steve Reed dedicaron la nueva plaza.

05. Piața Windrush (RO)

Windrush Square este numele unei piețe publice aflate în sectorul Lambeth, în fața primăriei construite în stil edwardian. De asemenea, face parte din spațiul istoric de utilitate publică Rush, creat prin unirea grădinilor Bibliotecii Brixton Tate cu Piața Windrush adiacentă. Sir Henry Tate este cel care a fondat, printre alte instituții, și biblioteca din Brixton, aceasta purtându-i și astăzi numele.

Numele „Windrush” face referire la nava cu motor Empire Windrush, care a sosit din Jamaica în portul Tilbury la data de 22 iunie 1948, aducând la bordul său 492 de migranți. Conform multora, acest moment marchează începutul unei societăți britanice multiculturale.

Primul autobuz cu motor din Londra a fost construit în 1927 în spațiul dintre străzile Rushcroft și Saltoun. În 1933, sub arcadă a fost montată o reclamă imensă care anunța călătorii zilnice în direcția tuturor stațiilor litorale. Ulterior, chiar în fața stației de autobuz de pe strada Effra a apărut un mic parc de distracții. Pe partea stângă a depoului se afla o stație de alimentare cu benzină „Esso”. În 1980, benzinăria a fost transformată într-un service auto.

Acesta a fost demolat în anii 1990, ca parte din programul „Brixton Challenge”, noua sa destinație fiind de spațiu public. Mai târziu, acesta a fost extins, înglobând și locul pe care anterior se găseau o altă benzinărie, precum și parcare a pubului „Prince of Wales”, unde fusese amplasată inițial Piața Windrush.

Zona centrală a Brixtonului a fost renovată în 2010. Ca parte a acțiunii de regenerare urbană, vechile Grădini Tate aflate lângă clădirea bibliotecii, precum și Piața Windrush au fost transformate într-un spațiu de promenadă care include camere de supraveghere, sisteme de iluminat public și o perspectivă vizuală îmbunătățită.

Prin programul „Londra în Aer Liber”, compania de transport public și Primăria din Lambeth au modificat criteriile de proiectare în așa fel încât să poată include mai multe fântâni, douăzeci și unu de copaci, iluminat public mai eficient și o minunată zonă de relaxare sculptată din granit.

Pavajul zonei din spatele scuarului este realizat din piatră de calcar, iar dacă privim cu atenție plăcile, putem descoperi în interiorul acestora fosile de animale marine. De cealaltă parte a pieței, pavajul din cărămidă roșie, întrerupt de benzi din piatră reflectă aspectul fațadelor Primăriei și al clădirilor de apartamente de pe strada Rushcroft.

Brixton este un pol important al activismului, iar oamenii se adună în Windrush Square de fiecare dată când au ceva de spus, atunci când doresc să își arate susținerea pentru cauze cum ar fi Black Lives Matter, Extinction Rebellion sau altele. Adesea putem vedea grupuri întrunindu-se în Windrush Square, purtând pancarte și megafoane.

Noua piață publică a fost inaugurată într-o zi de vineri, pe 26 februarie 2010, de către fostul primar al Londrei, Boris Johnson, împreună cu fostul ministru al Londrei, Tessa Jowell, precum și membrul Consiliului Local din Lambeth, Steve Reed.

Disclaimer

Action n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (ENG)

Realized in the framework of the project Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity developed in the program Erasmus Plus KA2 Strategic Partnerships for Adult Education Innovation. The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Azione n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (IT)

Realizzato nell'ambito del progetto Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity sviluppato nel programma Erasmus Plus KA2 Partenariati Strategici per l'innovazione dell'Educazione degli Adulti.

QIl presente progetto è finanziato con il sostegno della Commissione europea.

L'autore è il solo responsabile di questa pubblicazione (comunicazione) e la Commissione declina ogni responsabilità sull'uso che potrà essere fatto delle informazioni in essa contenute.

Acción n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (ES)

Realizado en el marco del proyecto Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity desarrollado en el programa Erasmus Plus KA2 Alianzas Estratégicas para la Innovación en la Educación de Adultos.

El apoyo de la Comisión Europea para la producción de esta publicación no constituye la aprobación del contenido que refleje solo las opiniones de los autores, y la Comisión no se hace responsable del uso que se pueda hacer de la información que contiene .

Acțiunea n. 2020-1-UK01-KA204 - 078950 (RO)

Realizat în cadrul proiectului Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity în cadrul Programului Erasmus Plus KA2 Alianțe Strategice pentru Inovare în Educația Adulților.

Proiectul este finanțat de Uniunea Europeană prin Programul ERASMUS+. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale. Nici Uniunea Europeană și nici Autoritatea finanțatoare nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.

Projekt nr. 2020-1-UK01-KA204-078950 (PL)

Został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej w ramach programu KA2 Partnerstwa strategiczne na rzecz edukacji dorosłych – Innowacja, Erasmus+, Projekt Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity.

Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

COORDINATOR

England (UK)
www.findaninternship.co.uk

PARTNERS

Spain
www.interacting.info

Italy
www.yespotenza.wordpress.com

Romania
www.predictconsulting.ro

Poland
www.logos.ngo

Retain. Reuse. Revise. Remix. Redistribute.

